В мовчанні гордім стиснені уста,
В напрузі серце і думки на гранях
І віра предків, щира і проста,
Єдиним щастям в мандрах і розстаннях.
О, втіхо несказанна і терпка,
Молитви скритої свята екстазо!
Не дай упасти на крутих стежках,
Сіяй у темряві ясним алмазом.
Не дай загрузнути в намулі слів,
Веди вперед крізь хамство і сваволю
І очі висохлі купай в теплі
Цілющих сліз, що горять в серці болі.
І жити дай мені, коли вітри
Нових змагань засурмлять в сурми судні
І блисне вечір з-під похмурих брів
Зірницями світань майбутніх.
1949.